

Arrest

nr. 75 798 van 27 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 december 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het "bevel om het grondgebied te verlaten van 10 november 2011".

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat R. GREENLAND verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 februari 2011 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 27 oktober 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 10 november 2011 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al. 1, 1° van de wet van 15.12.1980). Niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker vraagt de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van “het bevel om het grondgebied te verlaten” ter kennis gebracht op 10 november 2011. Echter blijkt zowel uit zijn feitenuitzetting, de aangevoerde middelen, het *dictum* en het toegevoegde stuk 3 (aangeduid als bestreden beslissing), dat verzoeker niet enkel het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 november 2011 wenst aan te vechten, doch dat zijn beroep ook gericht is tegen de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 oktober 2011 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard (hem eveneens ter kennis gebracht op 10 november 2011). De Raad zal dan ook de wettigheid van deze twee beslissingen onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Verzoeker citeert artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet en stelt vervolgens dat de Raad van State duidelijk heeft gemaakt dat opdat een aanvraag ontvankelijk zou worden verklaard, het volstaat dat de vreemdeling een buitengewone omstandigheid inroept en vermeldt. Hij benadrukt dat hij buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen en vermeld, met name zijn vrees voor zijn veiligheid. Verzoeker vervolgt dat het eisen van een begin van bewijs in de fase van ontvankelijkheid inhoudt dat er een nieuw criterium wordt toegevoegd aan artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Vooreerst stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) vast dat verzoeker geen enkel middel heeft ontplooid ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten. Artikel 9*bis* kan enkel dienstig worden ingeroepen ten aanzien van de beslissing houdende de ontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf, doch heeft geen uitstaans met het bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker brengt dan ook geen enkel middel aan dat kan leiden tot de nietigverklaring van het bestreden bevel.

Verder kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij stelt dat het volstaat om buitengewone omstandigheden te vermelden en in te roepen. Het is evident dat om een aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk te verklaren, deze buitengewone omstandigheden ook aanvaardbaar dienen te zijn. Verzoeker poneert dat de Raad van State daar in zijn rechtspraak anders over denkt, doch brengt geen enkel concreet gegeven aan waaruit zulks zou blijken. Door van verzoeker te verwachten dat de ingeroepen buitengewone omstandigheden aanvaardbaar zijn, voegt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid geenszins een criterium toe aan artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet. Het is niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om van iemand die verklaart een politiek activist te zijn en om deze reden vreest voor zijn vrijheid in zijn land van herkomst, te verwachten dat hij een begin van bewijs aanbrengt. Een begin van bewijs is geen sluitend bewijs. Het is niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om een loutere bewering dat men vreest voor zijn veiligheid niet als buitengewone omstandigheid te aanvaarden.

Een schending van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU